

خلاصه فارسی

مقدمه: سرطان کلورکتال از جمله شایع‌ترین نئوپلاسم‌ها در سراسر جهان بوده. فاکتور-1 مشتق از سلول استرومال/CXCL12، یک کیموکاین ELR⁻ CXC است، که نقش عمده‌ای در تومورزایی ایفا می‌کند. افزایش بیان SDF-1 در تومورهای کلورکتال به طور معنی‌داری با مرحله تومور، تهاجم لنفاوی، تهاجم عروق، متاستاز به غدد لنفاوی، متاستاز به مناطق دورتر و کاهش بقا ارتباط دارد. CXCR4 گیرنده جفت شونده با هفت پروتئین G گذرنده از غشا است که به طور اختصاصی به CXCL12 متصل می‌شود و مستقیماً فرآیند آنژیوژنیک را در سلول‌های اندوتلیال میانجی‌گری می‌کند. مطالعات متعدد نشان داده‌اند که بیان CXCR4 در متاستازهای کبدی در مقایسه با تومورهای اولیه کلورکتال بالاتر است.

هدف: در این مطالعه بیان نسبی ژن‌های CXCL12 و CXCR4 اندازه‌گیری شد و همراهی بیان نسبی این ژن‌ها با اطلاعات کلینیکوپاتولوژی بیماران مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

تعداد 47 نمونه آدنوکارسینوم کولورکتال و حاشیه‌ی تومور تهیه شد. سطح بیان ژن‌های CXCL12 و CXCR4 با روش Real-time PCR اندازه‌گیری شد و نتایج در بین نمونه‌های تومور و حاشیه تومور با استفاده از روش $\Delta\Delta C_T$ آنالیز شد. همچنین آزمون‌های Mann Whitney U و Kruskal Wallis برای بررسی همراهی بین بیان نسبی ژن‌ها با اطلاعات کلینیکوپاتولوژی با استفاده از نرم افزار SPSS 16 استفاده شد.

یافته‌ها: سطح بیان نسبی ژن CXCL12 در بافت تومور نسبت به حاشیه تومور تفاوت معنی‌داری نداشت ($p > 0.05$)، همچنین سطح بیان نسبی ژن CXCR4 در بافت تومور و حاشیه تومور اختلاف معنی‌داری نداشت ($p > 0.05$). بین سطح بیان نسبی ژن‌های CXCL12 و CXCR4 و اطلاعات کلینیکوپاتولوژی همراهی معنی‌داری مشاهده نشد ($p > 0.05$).

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه تفاوت معنی‌داری در سطح بیان دو ژن CXCL12 و CXCR4 بین بافت تومور و حاشیه تومور سرطان کلورکتال نشان نداد. پیشنهاد می‌شود در مطالعات آینده بیان نسبی این دو ژن در نمونه‌های بیشتری ارزیابی شود.

واژه‌های کلیدی: سرطان کلورکتال، CXCL12، CXCR4، Real-Time PCR